

което е намислило въ себе си съ ненадейни изстъпления да заслѣпи и излѫже мирнитѣ, пълни съ искуство, мѫдри старци“.

Въ понататъшнитѣ си редове Крумбахеръ казва, че Гръцитѣ съ подобно поведение сѫ се показали като народъ, който е изгубилъ всичкитѣ войнишки добродѣтели, като кукувица до стойна за всѣко прѣзрение; отъ това врѣме, казва, сѫ прѣстанжли да се лжатъ въ тѣхъ и самитѣ тѣхни най-голѣми приятели, а пѣвцитѣ на химнитѣ за Гръцитѣ заради въстанието отъ 1821 г., разочаровани, съвсѣмъ сѫ мѫжнали. Въ редоветѣ на всичкитѣ по-нови списатели, които досѣгатъ Гръцитѣ, се чете съглежданьето какъ барутътъ на Гръцитѣ много вони. Това съглежданье се намира въ дѣлото на Виктора Берара, което недавно е излѣзло и съ което по-късно по-добре ще се запознаемъ.

Нѣ ний още не сме свършили съ Гръцитѣ като съ войници Читателитѣ твърдѣ би ни зѣблѣжили, ако мъжкомъ би минали прѣзъ Гръцкото въстание, което малко по-горѣ споменхме, и би ни рѣкли, че това нарочно и съ нѣкое пристрастие сме направили, за да би ни излѣзла още по-тъмна картина. За това ето ни и прѣдъ този въпросъ.

Когато се поглѣдне на всичко което до сега изложихме и подкрепихме съ испитатели и списатели отъ първъ редъ; когато се вземе прѣдъ видъ че чиновницитѣ на Краля Отона сѫ биле принудени да се учѣтъ Арбанашки, за да могатъ да се разбиратъ съ неговитѣ поданници, и че тогава въ Атина е сѫдилъ Арбанашки сѫдъ; когато се поглѣдне на това, че въ жителитѣ на Кралството е всичко Арбанашко и физическата организация, и чертитѣ на лицето и моралната живостъ, и че грамаденъ брой отъ жителитѣ и днесъ още е чистъ прѣсъянъ Арбанасъ, който въ много мѣста още не е научилъ нито дума гръцка; когато най послѣ се вземе прѣдъ видъ и това, че и самото облѣкло, въ което нарочно пада въ очи фистанътъ, и което Гръцитѣ тѣй сѫщо присебватъ като свое народно, е сѫщинско арбанско облѣкло, тогазъ наистина човѣкъ трѣбва да се попита: па гдѣ сѫ тѣзи Гръци, които сѫ направили Гръцкото въстание и основали Кралството? Всѣкой съ право трѣбва да се попита за това, толкози по-вече, че никой, та дори и самитѣ нови самозванни Елини, не оспорватъ фактътъ, че първите юнаци на това въстание сѫ биле Арбанаси. Въ текстътъ, който придружава една етнографическа карта на Балканския Полуостровъ, издадена въ